

hvorfra eller hvortil et Dampskib farer, eller hvor det anløber, at det ikke alene er udansk, men at det vissnok vil være til meget Ophold og til megen Hinder for Damparten i det Hele, ifald et saadant Tillæg skulde komme og virkelig træde i Kraft. Jeg maa ved denne Leilighed, som jeg maa ved alle, bede Danmarks Folkething at komme mere og mere bort fra den ullykkelige Jordom, som har behæftet vor Lovgivning igjennem en lang Tid, nemlig: uden at spørge om, hvad der fremmer eller hindrer Brugen af Kræfter og en virksom Benyttelse af nye Opfindelser, at see, om man kan sætte en Dæmning og en Hindring for alle mulige Misbrug. Det er en stor Ulykke, som, naar den ikke viger fra Danmarks Lovgivning, gjør det umuligt, at der kan blive en driftig, virksom og lykkelig Tilstand. Slutningen af den 11te §, som ligeledes her er tilsat for at forhindre Misbrug, den mulige Usikkerhed, at de kunde selv forsinke Tiden, saa at Undersøgelse ikke kunde skee hurtig nok, imod denne skal jeg ogsaa med stor Fornøielse stemme.

Ordføreren: Ja, hvad de indledende Bemærkninger angaaer, da vilde jeg have været den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, særdeles Tak skyldig, om han itide vilde have, enten i Thinget eller underhaanden, gjort mig opmærksom paa de udanske Ord og hjulpet mig med at udfinde danske Istedet; jeg har ikke deri en saa stor Dvælse og Dygtighed som han. (Grundtvig: Man kunde jo have brugt „besvare, bebyrde, betynde“, vi have jo Ord nok.) Nu er det naturligt for sildigt. Hvad selve Sagen angaaer, saa vil jeg indfranke mig til i al Korthed at bemærke, at de, der overhovedet finde, at Dampskibene kunne være af en saa farlig Beskaffenhed, at der er tilstrækkelig Grund for Staten til at have et Die med dem, de ville vissnok erkjende Rimeligheden i, at man ikke blot aarlig, men ogsaa ellers, naar der er særlig Anledning dertil, underkaste dem en Undersøgelse; dersom denne Undersøgelse blev foretagen enten af udygtige Folk, eller i det Tilfælde, som har været nævnt, naar Bandet er i Rjedlen, altsaa under Omstændigheder, hvor den ikke kan blive tilbørlig og grundig foretagen, selv af de

Dygtigste, saa troer jeg, at det vil gaa mere ud over Æhederiet og Dampskibeierne, end om man giver nogen længere Tid for at faae en Undersøgelse af bedre Beskaffenhed bragt tilveie; jeg troer nemlig, at det, som en saadan Æheder eller Dampskibeier især har at frygte for, det er, at der er sat en Stræk i Blodet selv paa Synsmændene. Naar de nu have den tilbørlige Kyndighed, og kunne komme til det allevegne, hvor Undersøgelsen skulde gaae for sig, saa vilde de, naar de komme til selve Stedet, naturligviis see, om der er noget ved det Hele eller ikke, men, mangler der noget i en af disse Henseender, da troer jeg, at det vil meget snarere gaae Dampskibet imod end omvendt, og da troer jeg altsaa, at det vil komme til at gaae ud over Skibets Eier, at man ikke har givet de Tillemptinger, som her ere foreslaaede; men, som sagt, jeg kan overordentlig godt gaae ind paa den hele Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand har gjort gjældende, og jeg maa nu ganske henstille, hvorvidt der er Mange i Thinget, der dele den.

Da ingen flere begjerede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag:

§ 11 ombyttes i sidste Passus: „eller hvorfra et Dampskib sættes i Fart“ med Følgende: „hvorfra eller hvortil et Dampskib farer, eller hvor det anløber“. § 17 tilføies endvidere i Slutningen i samme Punktum: „medmindre det længere Ophold er foranlediget af Rjedlens, Maskinens eller Skibets Eier eller Bruger, eller af Rogen, der handler paa hans Vegne“.

vedtoges med 53 Stemmer mod 1.

2) Sammes Forslag:

Den ved anden Behandling til § 25 søiede Slutning: „Dog skal den Dyrighed som støtte disse“ borttages, og til Slutningen af § 11 føies i dets Sted Følgende:

„Dog skal den Dyrighed, som vil lade foretage en saadan overordentlig Synsforretning, forud have afgivet en Kjendelse, der godtgjør Nødvendigheden af Samme, idet deri skal findes anført Grundene til de nærede Tvivlsmaal om Rjedlens, Maskinens eller